

Συναξάριον

*Τῆς ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός, ἡ ἀνάμνησις τῆς
Εὐρέσεως τῶν Λειψάνων τοῦ Ὁσίου Νεοφύτου τοῦ ἐν
Κύπρῳ, τοῦ ἐγκλείστου.*

Κινοῦσί σοι, Νεόφυτε, πιστοὶ τὴν κόνιν,
Δηλοῦντες, ὡς ζῆς, ἕξαμείβων καὶ τόπους.

Οὗτος, διὰ τὴν πρὸς τὸν Θεὸν ἦν εἶχεν ἀγάπην, καταλιπὼν πατρίδα, γονεῖς, καὶ πᾶσαν τοῦ κόσμου ἡδυπάθειαν, ἠκολούθησε τῷ Χριστῷ καὶ πάσαν ἀρετὴν κατορθώσας ἠξιώθη τὰ νῦν τῆς θείας χάριτος, ὥστε ἐν γῆ τὸ πάνσεπτον αὐτοῦ λείψανον ὑπὸ τῶν εὐσεβῶν προσκυνεῖσθαι, καὶ ἰάσεις παρέχειν τοῖς μετὰ πίστεως αὐτὸ ἀσπαζομε' νοις, ὅπερ κεκρυμμένον ὄν, ἐπέκεινα τῶν 550 χρόνων, ἤδη πεφανέρωται, ἐν τῇ συστάσει, ἐπὶ τῆς αὐτοῦ ζωῆς Μονῆ Ἐγκλείστρα καὶ ἐπονομασθείση, διὰ τὸ ἐγκλείστως αὐτὸν πλείω τῶν 50 χρόνων βαστάσαι ἐν τῷ πλησιοτάτῳ σπηλαιῷ, καὶ ἐν αὐτῷ τὸν τῆς ἀσκήσεως δρόμον διελθόντα. Κατὰ γὰρ τὸ 1750 ἔτος τῆς θείας σαρκώσεως, τὶς τῶν πατέρων τῆς Μονῆς, πάθη φιλοχρηματίας νικώμενος καὶ ἐν τῇ ἀνωτέρα λεγομένη Ἐγκλείστρα ἐλθὼν, ἔνθα τὸ σπήλαιον ἦν τὸ κατὰ τὸ μέσον τοῦ κρημοῦ, ὅπερ εἰς ναὸν ἐγκαινίσθη, ὡς φησὶν ὁ Ὁσιος ἐν τῇ αὐτοῦ διαθήκῃ, προτοῦ οἰκοδομῆσαι τὴν κατωτέραν Μονήν, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, περιειργάζετο τὸ

ἑνδότερον μέρος τοῦ σπηλαίου. Ὅρων δέ τι κτίσμα
 (ὅπερ ἦν ὁ τάφος τοῦ Ὁσίου) ἔγνω θησαυρὸν εἶναι
 ἔγκεκρυμμένον ἔνδον τοῦ κτίσματος, κατ' ἐκείνην μὲν
 τὴν ὥραν κατελθὼν, ἐσκέπτετο καθ' ἑαυτὸν, περὶ τῆς
 διορύξεως τοῦ μνημείου, ἕως οὗ τὸν καιρὸν εὗρεν
 ἀρμόδιον. Τῶν λοιπῶν Πατέρων, τινῶν μὲν
 διατριβόντων εἰς τὰς διακονίας τῆς Μονῆς, τινῶν δὲ ἐν
 ἄλλοθι καταγινομένων, αὐτὸς ἐν καιρῷ νυκτὸς ἐλθὼν
 ἐν τῷ σπηλαίῳ, διὰ σιδηρῶν ἐργαλείων ἤρξατο
 κατασκάπτειν τὸν τάφον. Οὐδοπωσοῦν ἐννοῶν, ὡς
 ἐκεῖνος ὁ τάφος τοῦ Ὁσίου ἦν, ὅστις ἐκ τῆς πολλῆς τοῦ
 χρόνου παριππεύσεως ἦν ἀγνοούμενος, ὡς εἶπεῖν,
 καὶ οὐ μόνον ἀμφίβολος, ἀλλὰ καὶ πάντη ἀδύνατον
 ἐδόκει εἶναι ἔτι τὸ τοῦ Ὁσίου λείψανον ἐν αὐτῷ. Ὡς ἐν
 τῇ ἀλώσει τῆς νήσου, κρίμασιν οἷς οἶδε Κύριος, ὑπὸ
 τῶν Ἀγαρηνῶν, οἱ καλλωπισμοὶ αὐτῆς
 κατηναλώθησαν, φιλοχρηματία, καὶ οὗτοι νικῶμενοι
 ἄλλως τε καὶ ὑπὸ μίσους, ὅπερ κατὰ τῶν χριστιανῶν
 ἔφερον, καὶ κατὰ τῶν ἱερῶν αὐτοῖς σεβασμάτων,
 τάφους τε καὶ κτίσματα ἐξ ὀλοκλήρου κατέσκαψαν,
 καὶ ἠφάνισαν. Μὴ δυνάμενος δὲ ὁ μοναχὸς τὸν
 ἄνωθεν τοῦ τάφου λίθον, βαρύτερον ὄντα, καὶ
 ὑπερμεγέθη κινῆσαι, πλήτγων πολλάκις τῇ σκαπάνῃ,
 μετὰ μόχθου πολλοῦ συνθλά αὐτόν, καὶ συντριβει
 κατὰ τὸ μέσον. Πρὶν δὲ γνῶναί τι, ὅ,τι ἦν ἔνδον τοῦ
 συνθλασθέντος τούτου, ὑπὸ θείας δυνάμεως
 σκοτισθεῖς, ἴσως διὰ τὴν τόλμαν αὐτοῦ, πίπτει κατὰ
 γῆς ὡσεὶ νεκρὸς. Ἰκανῆς δὲ ὥρας παρελθούσης,

συνελθὼν εἰς ἑαυτὸν, νυκτὸς οὔσης βαθείας, κατέβη τοῦ σπηλαιίου μετὰ τρόμου. Τὸ πρωῖ οὖν ἐξωμολογήθη τῷ ἡγουμένῳ ὅσα ἔπραξε, καὶ διὰ ταῦτα ὅσα ἔπαθεν, ἔνεκα τοῦ τολμήματος τῆ νυκτὶ ἐκείνῃ.

Ὅθεν, ἐλθὼν ὁ ἡγούμενος μετὰ τῶν Πατέρων, ἐν τῷ διορυχθέντι τάφῳ, εὕρισκει ἕνδον τοῦ τάφου θήκην ἐξ ξύλων, ἄσηπτον ἔτι καὶ ἀβλαβῆ, εἰς μῆκος ἀνθρώπου, ἦν καὶ ἀνεώξας, ὁρᾷ τὸ τοῦ Ὁσίου λείψανον, ἔτι μετὰ τῆς ἐπιδερμίδος, περιεζψομένον μετὰ ἀλύσεων, ὧν ἔφερε κατὰ σάρκα ὁ μακαρίος ἐπὶ ζωῆς, τῶν ῥακίων ἐνταφίων μόνον φθαρέντων, εὐωδία ἀρρήτην ἀναπέμπον. Ὅπερ μετὰ λιτανειῶν καὶ δεήσεων, ἀπὸ τῆς θήκης, μεταθέσαντες εὐλαβῶς, ἐν τινι κιβωτίῳ ἄρτι κατασκευασθέντι, ἠσφαλίσαντο κατασφραγίσαντες αὐτό, ἵνα μὴ ὑπὸ εὐλαβείας, τοῖς πολλοῖς γένηται διανομή. Καὶ καταγαγόντες ἀπὸ τοῦ σπηλαιίου, ἔθεσαν ἐντίμως ἐν τῇ κατωτέρῳ Μονῇ Ἐγκλείστρα, φυλαττόμενον μέχρι τῆς σήμερον ἀσφαλῶς, καὶ μετ' εὐλαβείας ὑπὸ τῶν ἐν αὐτῇ Πατέρων. Πᾶσι δὲ τοῖς μετὰ πίστεως πλησιάζουσι τῇ θείᾳ ταύτῃ σορῶ, ἀναμφιβόλως παρέχεται θεραπεία νοσημάτων ἀνιάτων, καθὼς καὶ τινες ἐκ διαφόρων παθῶν ἀπηλλάγησαν, τῷ ἁγιασμῷ καὶ τῇ ἐοικλήσει τοῦ θείου αὐτοῦ ὀνόματος.